

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. S. Frontonius, spe diuinæ prouidentiaë, septuaginta viros in desertum
trahit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tos aggreditur alimentorum curâ; cum iam hunc, iam illum alloquitur: *Dic ut lapides isti panes fiant*; cum iubet omnem lapidem moueri, vt venter impleatur; cum varias artes docet pecuniâ, panis, vini parandi; cum denique à se vult disci, quomodo liberi, vxor, familia, humana vita sit sustentanda, & cum sexcenta hoc genus insanit; gladio aptiore non potest repelli, quàm diuinâ Prouidentiâ Bonitatisque protestatione; quæ clarissimè indicatur illis verbis: *Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.* Quam artem etiam docuit Dauid, cum esurienti dixit: *Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet.* Ne puta eum tui oblitum, & ne dicas: *Dereliquit me Dominus, & Dominus oblitus est mei. Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum, vt non miseretur filio uteri sui? etsi illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui.*

Matth. 4. 3.

Matth. 4. 4.

Deut. 8. 3.

Psal. 54. 23.

Isa. 49. 14.

Exemplorum affatim diuinâ paginâ subministrant. An non enim primùm hominem in admodum fructifero horto collocavit? An non Patriarchæ Iacob filijsque eius, in summa annonæ caritate, per Iosephum Ægypti saluatorem, alimenta prouidit? An non in ipsa solitudine fontem de petra, panem de nubibus eiecit? & quidem panem sapidissimum? Nam *panem cœli dedit eis, panem Angelorum manducauit homo.* An non, tempore tam diurnæ famis, Eliæ corui deferebant panem & carnes manè, similiter panem & carnes vesperi, & bibebat de torrente? An non eidem postea, per piam viduam, in Sarephta Sidoniorum, de mensa prospexit? An non, quando ipse Christus diabolum à se reiecit esuriens, qui eum lapides comesse volebat, *Angeli acceperunt, & ministrabant ei?* An non vel solorum virorum quinque millia quinque panibus hordaceis & duobus piscibus satiavit, idem Dominus, in loco deserto, vbi neque furnus erat, neque pistor? Hæc aliâque complura diuinâ litteræ prodiderunt. Sed quia exempla, cum delectatione, docent, age, alia ex alijs quoque historijs adducamus.

II.

Pf. 77. 24.

3. Reg. 17. 6.

Matth. 4. 11.

Ioan. 6. 10.

Heribertus Rosveydus vir eruditus, & ab historijs SS. Patrum clarus, ex D. Hieronymo alijsque antiquæ fidei & sinceritatis Scriptoribus, inter varias Seniorum vitas, refert, S. Frontonium, quem Martyrologium Romanum 14. April. Vsuardus & Ado, Frontonem (non illum S. Petri discipulum, Episcopum Petragicum, sed Alexandria Abbatem) nominant, sub Antonino Imperatore, anno tertio decimo Imperij eius, in Ægypto, cum Mundum, tanquam Diomedem hospitium, execratus in solitudinem

III.

Rosveyd. lib. 1. de vita & verbis Seniorum. 14. Apr. pag. 238.

profugere vellet, instar diuini magnetis cuiusdam, septuaginta adeò fratres secum traxisse: quibus persuasit, vt nihil secum, præter minuta olerum semina, & palas sarculòsque deferrent, vsus illis verbis Domini: *Nolite cogitare, quid manducetis, aut quid bibatis, aut quo operiamini: hæc enim omnia gentes mundi quærunt. Quærte primùm regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adycien ur vobis. Teneamus promissum, & inueniemus in nobis opus Domini conseruatum.*

Matth. 6. 31. Hac oratione, diuinæque Prouidentiae & Bonitatis sponse, in censi septuaginta viri, instructum ab omnibus rebus necessarijs, monasterium, commoditates maximas, liberales piorum hominum manus, & obuia auxilia, vno verbo, cellam & culinam, penum & focum deseruerunt; & loca inculta, deserta, aspera, vix ipsis feris habitanda adierunt. Ibi, vt omne principium feruet, vigilijs, precibus, ieiunijs, laboribus varijs Deo cupidè seruierunt; tantò cælo viciniore, quantò remotiore à mundo. Angelos dixisses. Sed quò non penetrat, seu tentator, seu tentatio? Multos inclaustris frangit asperitas, multos fatigat diurnitas: & non rarò primi spiritus religionis, cum tempore, in tepefcunt, aut omnino cadunt. Quin Sathan Tartareus ipse quoque cibum electum affectat, & Cerbero, si bolum adipiscatur non quotidianum, optatò accidit. Sed omnium periculofissima pugna est, cum hostis simulat amicum; qui & Christum in deserto aggressus, amicis in speciem verbis, inimicissimè voluit præcipitare. Tametsi enim non vult Deus otiosus nobis co-
 Matth. 6. 11. turnices allatas in os immittere, sed iubet nos sedulò orare: *Panem nostrum super substantialem,* vel, vt est apud Lucam, *quotidianum, da nobis hodie;* immò vult nos ad aratrum manum applicare, vt *m- sudore vultus nostri, vescamur pane nostro,* vt impleatur illud: *maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vitæ tuæ:* non vult tamen nos totos esse, in pastu quærendo, more pecudum nonnullarum. Quin sacrationes seruos suos, extra-
 Luc. 11. 3. petitionem memoratam, non vult cogitare aut dicere: *Quid manducabimus, aut bibemus, aut quo cooperiemur?*

Genef. 3. 19.

Matth. 6. 31.

I V.

Per hanc ergo ipsam etiam machinam tam sancto cœtui expugnando variæ vndique & vndique, ex Orco, ad signa cohortes confluxerunt. Inopia submisit famem, inedia imbecillitatem, caro tristitiam. Dæmon, postquam Christi athletas vidit famelicos, & esuriones factos, quasi in inclinatam aciem, ita saxa locutus iden-